

مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در موضوع حجاب و عفاف

- تیر و مرداد ۱۳۸۶، شماره ۱۸۴ و ۱۸۵ -

کلمات کلیدی ماشینی: عفاف، حجاب، عفاف و حجاب، شورا عالی انقلاب فرهنگی، فرهنگ، فرهنگ عفاف و حجاب، حجاب و عفاف، گسترش فرهنگ عفاف،

یکم. اصول و مبانی و روش های اجرایی گسترش فرهنگ عفاف

شرح:

اصول و مبانی روش های اجرایی در مسئله گسترش فرهنگ عفاف و حجاب

برای آنکه روش های اجرایی دستگاههای مختلف در اهتمام به تقویت عفاف و حجاب، منطقی و جامع و هماهنگ و تابع یک سلسله اصول و مبانی باشد، به این اصول و مبانی فهرست وار اشاره می شود:

۱- عفاف و حجاب از نتایج و مظاهر ایمان و تقوا است. بنابراین برای تقویت آن باید در درجه اول به تحکیم ایمان و تقویت باورهای دینی افراد جامعه که در حکم روح و ریشه اخلاق و رفتار آنان است، توجه شود.

۲- در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب، لازم است به تحکیم ارزش ها و مفاهیم اخلاقی خاصی از قبیل شرم و حیا و آزر و غیرت که با عفاف و حجاب رابطه نزدیک و بی واسطه دارند و خود از ثمرات ایمان و تقوا محسوب می شوند و نیز به آموزش احکام شرعی مربوط به عفاف و حجاب و آموزش صحیح رفتار زن و مرد با یکدیگر در جامعه و خانواده توجه کافی مبذول شود.

۳- توضیح و تبیین دایمی فلسفه و فواید عفاف و حجاب در زندگی فردی و اجتماعی و بیان آثار و نتایج سوء عدم رعایت عفاف و بی حجابی برای درک حقیقت عقلانی و منطقی عفاف و حجاب امری ضروری است.

۴- عفاف و حجاب یک امر تربیتی خانواده است و تربیت خانوادگی در تثبیت فرهنگ عفاف و حجاب در اندیشه و روح افراد، نقش اصلی و عمده را ایفا می کند.

۵- لازم است توجه عموم افراد، خصوصا جوانان به نقش عفاف و حجاب در ایجاد هویت فرهنگی و ملی مستقل برای کشور و ملت و همچنین به آثار مثبت سیاسی این استقلال جلب و مقاصد دشمنان در ترویج فرهنگ برهنگی که خود یکی از راههای تهاجم فرهنگی است با ذکر شواهد و نمونه های تاریخی تشریح شود.

۶- ضروری است به ریشه ها و زمینه های اجتماعی و اقتصادی ضعف عفاف و حجاب از قبیل روحیه اشرافی گری و تجمل پرستی از یک سو و فقر و استیصال مادی از سوی دیگر و نیز دشواری های موجود بر سر راه ازدواج شرعی و قانونی و تشکیل خانواده توجه شود و با مبارزه و مقابله با این ریشه ها و انگیزه ها موجبات ترویج و توسعه عفاف و حجاب فراهم شود.

۷- در توسعه و ترویج عفاف و حجاب باید بر فعالیت های فرهنگی، آموزشی و تبلیغی تأکید شده سعی شود فضای اجتماعی و فرهنگی جامعه و محیط به نحوی ساخته شود که افراد به صورتی طبیعی در آن فضا به رعایت عفاف و حجاب رغبت نمایند و بدان عادت کنند و از کارهایی که موجب بدبینی نسبت به اسلام و نظام اسلامی گردد پرهیز شود.

۸- در توسعه و ترویج فرهنگ عفاف و حجاب نباید تنها زنان، مخاطب قرار گیرند و نقش و مسئولیت مردان فراموش شود بلکه باید عفاف و حجاب به عنوان امری که به هر دو جنس زن و مرد مربوط می شود، تلقی شود.

۹- لازم است در معرفی اسوه ها و الگوها در جامعه، به عفاف و حجاب به عنوان یک ارزش، عنایت کافی شود و در تبلیغات نیز در آثار ادبی و هنری شأن و منزلت انسانی زنان و ارزش حجاب مورد توجه قرار گیرد.

۱۰- تبلیغ عفاف و حجاب باید چنان باشد که خود موجب بدآموزی و اشاعه فحشا نشود و در این امر، می باید مقتضیات سنی، روحی و فرهنگی مخاطبان مورد توجه قرار گیرد.

۱۱- در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب لازم است میان فعالیت های فرهنگی، ارشادی و اجرایی، همسویی و هماهنگی وجود داشته باشد و برنامه ها و اقدامات انجام شده به صورتی مستمر مورد نظارت و ارزیابی قرار گیرد.

۱۲- در تبلیغ و ترویج عفاف و حجاب باید بیشتر به جنبه های مثبت تکیه شود و شیوه ها و طرز بیان دوستانه و مؤدبانه به کار گرفته شود و واکنش نسبت به عدم رعایت عفاف و بی حجابی باید تابع مقررات و محدود به حدود قانون باشد و از برخوردهای خشن و اهانت آمیز خودداری شود.

۱۳- مدیران و مسئولان باید از آگاهی و حساسیت لازم نسبت به مسئله عفاف و حجاب برخوردار باشند و مخصوصا باید به آموزش صحیح مجریان تبلیغ و پاسداری از عفاف و حجاب اولویت داده شود.

۱۴- در شهرسازی و معماری باید فرهنگ عفاف و حجاب مد نظر قرار گیرد و محیط کار و نوع برنامه ها و استفاده از وسایل و امکانات به نحوی نباشد که خود موجب اختلاط نامناسب زن و مرد شود.

۱۵- در ترویج فرهنگ عفاف و حجاب باید به نوع کار و شرایط مقتضیات محیط زندگی و خصوصیات اقلیمی و سنت ها و آداب محلی و منطقه ای مربوط به لباس و پوشش، با رعایت اصل حکم فقهی حجاب توجه شود و ضمن قایل شدن حرمت و احترام برای چادر به عنوان کامل ترین و رایج ترین نوع حجاب و تشویق آن به دور از افراط و تفریط، از الزام همگان به استفاده از یک نوع، رنگ و شکل خاص خودداری شود. (مراکز اداری، آموزشی و درمانی تابع ضوابط خاص خود می باشند).

۱۶- به موازات اهتمام نسبت به عفاف و حجاب و تبلیغ و ترویج آن باید تدابیری اتخاذ شود تا چادر و انواع لباس هایی که استفاده از آنها لازمه رعایت عفاف و حجاب است به آسانی و با هزینه ای معقول و منطقی قابل تأمین باشد.

این اصول در ۱۶ بند در جلسه ۴۱۳ مورخ ۷۶/۱۱/۱۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب نهایی رسید.

دوم. راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف

مصوب پانصد و شصت و ششمین جلسه مورخ ۱۳۸۴/۵/۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی

شرح:

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۵۶۶ مورخ ۸۴/۵/۴ در چارچوب اصول و مبانی روش های اجرایی گسترش فرهنگ عفاف (مصوبه جلسه ۴۱۳ مورخ ۷۶/۱۱/۱۴) راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف را به شرح ذیل تصویب نمود:

۱- توسعه فرهنگ کنکاش و تفکر در مفاهیم دینی توسط جوانان به منظور پذیرش درونی و قلبی و عمل به آنها؛

۲- تبیین دایمی جایگاه والا و پر اعتبار زن در اسلام و مقایسه آن با سایر مکاتب به منظور احساس برتری شخصیت زن مسلمان نسبت به زنان سایر مکاتب و پرهیز از روی آوردن به جاذبه ها و شخصیت های کاذب؛

۳- تقویت بنیه اعتقادی، اخلاقی و اصول و مبانی تربیت برای والدین، خصوصا مادران نسبت به امر عفاف و حجاب و ایجاد حساسیت در آنها نسبت به آسیب های ناشی از عدم رعایت آن برای خود، خانواده و فرزندان؛

۴- اتخاذ تدابیر مناسب جهت جذب، تربیت و به کارگیری نیروی انسانی شایسته نظیر مدیران، معلمان و اساتید معتقد و عامل به رعایت حجاب و عفاف در کلیه مراکز اداری و آموزشی؛

- ۵- تبیین آموزه های دینی در خصوص ضرورت رعایت اصول حیا و عفت متناسب با قابلیت ها و ویژگی های زنان و مردان و ایجاد تعادل در روابط اجتماعی آنها؛
- ۶- احیا و ترویج سنت حسنه امر به معروف و نهی از منکر؛
- ۷- ارتقای سطح آگاهی جوانان در خصوص ارتباطات صحیح انسانی و اخلاقی بین آنها و حفظ حدود عفاف و حجاب در جامعه و خانواده؛
- ۸- تبیین فلسفه و پیامدهای مثبت فرهنگی اجتماعی، روانی و اخلاقی عفاف و حجاب در عرصه های مختلف زندگی و اثرات منفی عدم رعایت آن در سست کردن بنیان های اخلاقی خانواده و جامعه؛
- ۹- تبیین دیدگاه اسلام در خصوص عفاف، پوشش، حجاب و ضرورت بیان، فلسفه، احکام و دستاوردهای مثبت رعایت آن در جامعه متناسب با شرایط سنی جوانان و نوجوانان با شیوه های جذاب؛
- ۱۰- توجه دادن به رعایت و نیز باور پوشش نه به عنوان یک اجبار اجتماعی بلکه به عنوان یک ارزش انسانی، دینی و معنوی و یک باور قلبی جهت مصونیت از زشتی ها و آسیب های اجتماعی؛
- ۱۱- افزایش آگاهی والدین نسبت به رعایت حجاب و عفاف خصوصا در خانواده و نقش الگویی آنان در این امر؛
- ۱۲- اهتمام جدی نهاد خانواده نسبت به تأمین نیازهای عاطفی و شخصیتی فرزندان به ویژه دختران و تأثیر آن در شکل گیری هویت دینی و اجتماعی آنها؛
- ۱۳- تبیین نقش عفاف و حجاب در تقویت هویت ملی و فرهنگی جوانان و تأثیر آن بر استقلال فرهنگی و سیاسی کشور؛
- ۱۴- تقویت روحیه تعادل در جوانان در رویکرد آنان به مدگرایی و بیان مستدل و منطقی اثرات و پیامدهای مدگرایی افراطی و پرهیز از تقلید کورکورانه از مدهای غربی و تقویت مدگرایی ملی؛
- ۱۵- تبیین ریشه های تاریخی و فرهنگی و نشانه های روشن از وجود حجاب و پوشش در ادیان الهی و جوامع دارای سابقه تاریخی و تمدن فرهنگی؛
- ۱۶- زمینه سازی اجتماعی مناسب برای دختران و پسران جهت کشف، هدایت و بروز قابلیت ها و توانمندی ها و تأمین مطالبات خود به منظور جلوگیری از بروز جلوه گری های نامناسب در حیطه فرهنگ عفاف و حجاب؛
- ۱۷- اختصاص بخشی از موضوعات تحقیقاتی به بررسی «زمینه، علل و موانع گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه» و بررسی تأثیرات محصولات فرهنگی کشور بر این موضوع؛
- ۱۸- تشویق و ترغیب خانواده ها و جوانان به ازدواج آسان و آشنا نمودن آنان با معیارهای شرعی انتخاب همسر، حقوق و وظایف یکدیگر، تقویت روحیه ساده زیستی و قناعت پیشگی در زندگی؛
- ۱۹- تقویت هماهنگی بین دستگاههای ذی ربط در برنامه ریزی و تأمین امکانات لازم جهت رفع مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی موجود بر سر راه ازدواج جوانان؛
- ۲۰- توسعه فعالیت های بنیادهای ازدواج به منظور جلب مساعدت دولت و خیرین در امر ازدواج جوانان؛
- ۲۱- ارتقای مهارت های فنی و حرفه ای و توانمندی های جوانان جهت توسعه طرح های خوداشتغالی و آشنایی با بازار کار و زمینه های مختلف فعالیت به عنوان زمینه ساز ازدواج، تشکیل خانواده و نهایتا توسعه فرهنگ عفاف؛
- ۲۲- اهتمام جدی مراکز فرهنگی و کلیه رسانه های کشور نسبت به ارائه الگوی مطلوب از عفاف و حجاب در محصولات فرهنگی خود (فیلم، سریال، تئاتر و ...) و پرهیز از ایجاد تضاد و تناقض برای جوانان در این امر؛
- ۲۳- جذب، تربیت و به کارگیری نیروی انسانی آگاه و عامل به مبانی دینی عفاف و حجاب در برنامه های فرهنگی و تبلیغی؛

- ۲۴- جهت دهی و تقویت امر عفاف و حجاب با استفاده از قابلیت ها و ظرفیت سازمان ها، احزاب، تشکل های غیر دولتی و هیئت های مذهبی در کشور؛
- ۲۵- هدایت تبلیغات تجاری به سوی استقلال فرهنگی و اقتصادی؛
- ۲۶- سازماندهی مبلغان آشنا به اصول و مبانی فرهنگ عفاف و حجاب به روش های صحیح تبلیغ و استفاده بهینه از آنها در مجامع دینی و خودجوش مردمی؛
- ۲۷- نظارت دقیق و همه جانبه در امر تولید و نشر کتاب، مطبوعات و مجلات سینمایی در خصوص رعایت حریم عفاف و حجاب از نظر محتوایی و شکلی؛
- ۲۸- تبیین ضرورت رعایت حجاب و عفاف توسط زنان و مردان در برنامه های فرهنگی، تبلیغی و هنری و پرهیز از یک سونگری؛
- ۲۹- الگوسازی و ایجاد گرایشات عمیق و پایدار نسبت به امر حجاب و عفاف از طریق معرفی سیره عملی معصومین(ع)، بزرگان علمی و ادبی و فرهنگی، منطبق با مقتضیات زمان و مکان و شرایط سنی جوانان؛
- ۳۰- تبیین عدم مغایرت پوشیدگی، حجاب و عفاف با حضور و فعالیت های اجتماعی زنان و رفع شبهه تعارض بین آن دو؛
- ۳۱- توسعه ارتباطات و تبادل اطلاعات بین دستگاههای مختلف آموزشی، فرهنگی و تبلیغی در جهت تبیین و تعیین حدود و ضوابط هماهنگ در رعایت عفاف و حجاب در ارائه برنامه ها و کالاهای فرهنگی؛
- ۳۲- تربیت و توسعه نیروی انسانی مؤمن، کارآمد و آشنا به مسائل فرهنگی - تبلیغی در امر عفاف و حجاب و پرهیز از برخوردهای خشن، فیزیکی و تحقیرآمیز با متخلفین؛
- ۳۳- هماهنگی و وحدت رویه مستمر و پایدار در برخورد با ناهنجاری های فرهنگی توسط دستگاههای مختلف در چارچوب قانون؛
- ۳۴- ارتقای سطح آگاهی و ایجاد حساسیت در مدیران نسبت به توسعه فرهنگ عفاف و حاکمیت ارزش های اخلاقی در مجموعه های تحت مسئولیت آنها؛
- ۳۵- طراحی و اجرای فعالیت های فرهنگی در مراکز تبلیغی، آموزشی و فرهنگی در راستای توسعه امر عفاف و حجاب؛
- ۳۶- ترغیب مسئولان و مدیران نسبت به مناسب سازی فیزیکی و فرهنگی و محیط کار در ادارات، بانک ها، مدارس، دانشگاهها، شرکت های خصوصی برای شاغلین و مراجعین؛
- ۳۷- توسعه و تنوع بخشی به الگوهای مناسب حجاب و تبلیغ آن توسط رسانه ها به منظور اقناع روحیه طلبی و حس زیباشناختی جوانان ضمن ترویج و تشویق چادر به عنوان حجاب برتر و پرهیز از تحمیل و اجباری کردن یک الگوی ثابت از حجاب؛
- ۳۸- توجه دستگاهها و نهادهای فرهنگساز به مُد به عنوان مؤلفه ای نوین و تأثیرگذار در جهت دهی به نوع پوشش و آراستگی جوانان؛
- ۳۹- تشویق و ترغیب و تبلیغ نمادها و الگوهای لباس ایرانی و بومی مناطق مختلف کشور و ممانعت از تبلیغ الگوهای مغایر با فرهنگ ایرانی - اسلامی؛
- ۴۰- اتخاذ تدابیر لازم جهت تولید و توزیع اقلام مورد نیاز جامعه در رعایت حجاب؛
- ۴۱- ایجاد زمینه های دسترسی عمومی به پارچه و لباس منطبق با الگوهای ایرانی - اسلامی و حمایت از طراحان و تولیدکنندگان آن؛
- ۴۲- ایجاد زمینه تبادل فرهنگی ملل اسلامی از طریق ارائه الگوها و نمادهای پارچه و لباس ایرانی - اسلامی؛
- ۴۳- فراهم ساختن زمینه های امکان رقابت برای تولیدکنندگان داخلی و حمایت مالی از آنها؛
- ۴۴- تقویت فرهنگ استفاده از پارچه و لباس های منطبق با الگوهای ایرانی - اسلامی؛
- ۴۵- تهیه مقررات لازم برای جلوگیری از واردات پارچه و لباس غیر متناسب با فرهنگ عفاف و حجاب؛

۴۶- به منظور ایجاد هماهنگی بین دستگاههای اجرایی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در امر ترویج و گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه کمیته ترویج و گسترش فرهنگ عفاف با ترکیب ذیل در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل خواهد شد و گزارش عملکرد آن هر شش ماه یک بار به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه خواهد گردید.

۱- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیته)

۲- رئیس سازمان تبلیغات اسلامی (نایب رئیس کمیته)

۳- دبیر شورای فرهنگ عمومی (دبیر کمیته)

۴- نماینده سازمان ملی جوانان

۵- نماینده وزارت اطلاعات

۶- نماینده نیروی انتظامی

۷- نماینده وزارت کشور

۸- نماینده کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

۹- نماینده وزارت آموزش و پرورش

۱۰- نماینده وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری

۱۱- نماینده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۱۲- نماینده سازمان صدا و سیما

۱۳- نماینده وزارت بازرگانی

۱۴- نماینده ستاد امر به معروف و نهی از منکر

۱۵- نماینده شورای فرهنگی اجتماعی زنان

۱۶- نماینده سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران

۱۷- نماینده وزارت مسکن و شهرسازی

۱۸- نماینده وزارت اقتصاد و دارایی

۱۹- نماینده وزارت ارتباطات و فن آوری اطلاعات

۲۰- نماینده گمرک جمهوری اسلامی ایران

۲۱- نماینده سازمان تربیت بدنی

۲۲- نماینده مرکز امور مشارکت زنان

۴۷- کمیته ترویج و گسترش فرهنگ عفاف موظف است حداکثر ظرف مدت دو ماه راهکارها، آئین نامه ها و دستورالعمل های اجرایی و نقش دستگاههای ذی ربط در این خصوص را تهیه و تصویب نموده و به اطلاع شورای عالی انقلاب فرهنگی برساند

ضمن تشکر از شما دانشجویان گرامی جهت رعایت عفاف و حجاب در محیط دانشگاه به اطلاع می‌رساند: طبق مصوبه جلسه ۱۹۷ شورای اسلامی شدن دانشگاه ها و مراکز آموزشی مصادیق پوشش (مجاز و غیر مجاز) ویژه دانشجویان در راستای تحکیم تبصره ۳/د ماده ۶ آیین نامه انضباطی دانشجویان (مصوب جلسه ۳۵۸ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۰۴/۰۶/۷۴) ضمن سپاس از همه دانشجویانی که تا کنون پایبند به رعایت موازین اعتقادی و شرعی بوده اند ، انتظار می رود تا با توجه به جو عمومی کشور و شهرستان نسبت به رعایت بخش نامه ذیل اقدام نمایند . در صورت عدم رعایت دانشگاه مستلزم به اجراء قانون خواهد بود

آری، عفاف علاوه بر این که بعنوان یک مساله بنیادین و فراتر از حجاب و پوشش است ، رابطه تنگاتنگی با آن دارد ، چرا که بعنوان یک خصلت و ارزش اختیاری، پوشش را به ارمغان می آورد.

لازم به ذکر است موارد ذیل بخشی از بخشنامه می باشد

پوشش در دانشگاه

لباس ها همواره باید ساده و آراسته ، با وضعیت مناسب و در شأن دانشگاه بوده و با لباسهای سایر محیط ها نظیر جشن ها ، محیط های تفریحی ورزشی ، استراحت و ... متفاوت و به دور از مدل های افراطی باشد

کفش های صندل و دمپایی ، پاشنه های خیلی بلند (بالای ۵ سانتی متر) پوتین های بلند (تا زانو) در صورتی که با شلوارک پوشیده شود و کفش هایی که در مهمانی ها و مجالس ویژه استفاده می گردد ، نباید پوشیده شود .

- پوشیدن جوراب در محیط های آموزشی لازم می باشد . ضمناً رنگ جورابها و کفش ها باید متعادل بوده، تند و زننده نباشد.

بهداشت و پاکیزگی فردی شرط لازم برای دانشجویان می باشد

آرایش هایی که جنبه زیبایی و جلب توجه دیگران را دارد در محیط آموزشی ممنوع می باشد . مثل استفاده از پروتز و ژل برای پسران و لوازم آرایشی صورت برای دختران

درنواحی قابل رویت بدن نباید خالکوبی وجود داشته باشد و در صورت وجود، حتی امکان باید پوشیده شوند

مصادیق غیر مجاز برای دختران

نپوشاندن کامل موی سر ، گردن ، سینه و هر جای دیگر بدن جز صورت و دست ها تا مچ (مانند استفاده از روسری های نازک و کوتاه ، استفاده از جوراب نازک و...)

مانتوهای نامناسب (مانند : مانتوهای کوتاه بالاتر از زانو ، مانتوهای تنگ و چسبان ، کت و پیراهن مردانه که حجم بدن کاملاً مشخص باشد ، مانتوهای با رنگ های زننده تند و ...)

بلند بودن ناخن بیش از معمول ، استفاده از ناخن مصنوعی ، استفاده از جواهرات ناخن یا طرح های هنری روی ناخن، استفاده از لاک ناخن در محیط آموزشی ممنوع می باشد .

آرایش صورت و مو به طور غیر متعارف (مثل تاتو کردن (لب و چشم) ، بافتن مو ، درست کردن مو به صورت تیغ تیغی و ...)

استفاده از کلاه بدون مقنعه ممنوع می باشد .

استفاده از جواهرات و زیور آلات غیر معمول (مانند استفاده از پازیت (زنجیر پا) و انگشتر در پا و نگین های دندان و...)

استفاده از شلوارهای چسبان و کوتاه و شلوارهایی که تماماً پاره یا وصله داشته باشد ممنوع می باشد

استفاده از طلا و جواهرات که مستلزم سوراخ کردن قسمتی از بدن به جز گوشواره (نظیر بینی ، زبان ، ابرو و...) مجاز نیست

مصادیق غیر مجاز برای پسران

برداشتن ابرو ، تاتو کردن و رنگ کردن

استفاده از رنگ ها و آرایش های مو به صورت تند و زنده (مش کردن ، فر کردن ، بافتن و...) بلند بودن مو بیش از حد معمول به طوری که از یقه لباس پایین تر بیاید و ... ممنوع می باشد

لباس های اندامی مردانه ، تنگ و چسبان آستین خیلی کوتاه مانند حلقه ای و رکابی

استفاده از زیور آلات ، گردن بند ، زنجیر ، مچ بند ، دست بند ، گوشواره ، لاک و انگشتر طلا

استفاده از کلاه های نامتناسب با محیط دانشگاه

استفاده از البسه زنانه ، شلوارهای کوتاه ، چسبان، تنگ و نازک و شلوارهایی که تماماً پاره و وصله داشته باشند

استفاده از کراوات و پاپیون از هر نوع

مصادیق غیر مجاز برای دختران و پسران دانشجوی

بدانید و آگاه باشید استفاده از لباس ها- مچ بند و گردن بندهایی که حاوی تبلیغات تجاری و هنجارهای اجتماعی می باشد و یا شعارهای قومی و نژادی، آرم و نشانه های ضد اسلام - ضد انقلاب و ضد اخلاق و یا توهین آمیز تلقی می شود ممنوع می باشد.

دانشجوی گرامی: موازین انضباطی و اخلاقی را مراعات کنید، قبل از اینکه به شما تذکر شفاهی دهند، به تذکر شفاهی گوش فرا دهید، قبل از اینکه مورد تذکر کتبی قرار گیرید، تذکر کتبی را جدی بگیرید، قبل از اینکه تعهد نامه انضباطی پر کنید. به تعهد انضباطی خود وفادار باشید، قبل از اینکه برای شما در کمیته انضباطی رای صادر شود.